

Daniel Kitabı - Numara Elli Üç

Peygamberlik Görümleri Açığa Çıkıyor: Daniel'in Deneyimi Yoluyla Son Günleri Anlamak

Jeff Pippenger
2024-01-17

Bütün peygamberler, yaşadıkları günlerden çok son günlerden söz ediyor.

"Eski peygamberlerin her biri, kendi zamanlarından çok bizim zamanımız için konuştu; öyle ki peygamberlikleri bizim için geçerlidir. 'Şimdi bütün bu şeyler onlara örnek olsun diye oldu; ve çağların sonu bize geldiği için, bunlar uyarımız için yazıldı.' 1. Korintliler 10:11. 'Onlar bu şeylere kendileri için değil, bizim için hizmet ettiler; gökten gönderilen Kutsal Ruh ile size Müjde'yi duyuranlar aracılığıyla şimdi size bildirilen bu şeylerdir; meleklerin yakından bakmayı arzuladığı şeyler.' 1. Petrus 1:12"

"Kutsal Kitap, hazinelerini bu son kuşak için biriktirmiş ve bir araya bağlamıştır. Eski Ahit tarihindeki bütün büyük olaylar ve ciddi vakıalar, bu son günlerde kilisede tekrarlanmış ve tekrarlanmaktadır." Selected Messages, book 3, 338, 339.

Daniel, son günlerde peygamberlik sözü aracılığıyla dağıtıldıklarını keşfeden Tanrı'nın halkını temsil etmektedir. Bu gerçeğe uyandıklarında, Levililer 26'daki duayı etmekle ve ayrıca, sınama süresi kapanmadan hemen önce mühür açılan son peygamberlik sırrını anlamak için dua etmekle yükümlüdürler; bu, Daniel'in ikinci bölümdeki duasında temsil edildiği gibidir. Daniel'in yaşadığı deneyime girdiklerinde, Melek Cebrail onlara dokunacak, onları bilgilendirecek ve onlarla konuşacaktır; amacı onlara "yetenek ve anlayış" vermektir. Bilge olanlar, bir peygamberlik sırrının mühürü açıldığında "bilginin artmasını" "anlayan" kimselerdir.

Ve beni bilgilendirdi, benimle konuştu ve dedi ki: Ey Daniel, sana bilgelik ve anlayış vermek için şimdi geldim. Yalvarışlarının başında buyruk çıktı ve ben sana bunu bildirmeye geldim; çünkü sen çok sevilen birisin. Bu nedenle konuyu anla ve görümü kavra. Daniel 9:22, 23.

Daniel'e dikkate alması söylenen görüm, görünüşe ilişkin "mareh" görümüdür. Sekizinci bölümde Daniel'e "mareh" görümünü kavratması söylenmişti; Gabriel sekizinci bölümde kendisine verilmiş olan görevi o sırada henüz tamamlamamıştı. Gabriel, dokuzuncu bölümde yorumlamayı tamamlamak için geri dönmüştür. Dokuzuncu bölümde Daniel artık Babil krallığı döneminde yaşamamaktadır; Med-Pers İmparatorluğu tarihindedir.

Gabriel, Daniel'e 'meseleyi anla' ve 'görümü düşün' diye talimat verdiğinde, Daniel'in uygulamasını istediği zihinsel bir ayırım sürecini tanımlıyor. 'Anla' ve 'düşün' olarak çevrilen sözler aynı İbranice sözcüktür. Bu sözcük 'biyn'dir ve zihinde ayırmak anlamına gelir. 'Mesele' olarak çevrilen İbranice sözcük ise 'dabar'dır ve 'söz' anlamına gelir. Bu nedenle Gabriel, Daniel'e ve onun son günlerde temsil ettiği kimselere, gerçeğin sözünü doğru biçimde ayırmaları gerektiğini bildiriyor.

Tanrı'ya onaylanmış biri olarak kendini sunmak için gayret et; utanması gerekmeyen, gerçeğin sözünü doğru bir şekilde kullanan bir işçi ol. 2. Timoteos 2:15.

"matter" sözcüğü, Daniel kitabının onuncu bölümünün birinci ayetinde de kullanılmıştır; burada üç kez "thing" olarak çevrilmiştir.

Pers Kralı Kores'in üçüncü yılında, Belteşatsar diye çağrılan Daniel'e bir şey vahyedildi; ve o şey gerçektir, fakat belirlenen zaman uzundu; ve o, bu şeyi anladı, görü hakkında da kavrayış sahibi oldu. Daniel 10:1.

Ayette, "görüm" sözcüğü, görünüşe ilişkin "mareh" görümüdür ve Daniel'in hem şey (mesele) hem de görüm ("mareh") hakkında anlayışı vardı. Dokuzuncu bölümün yirmi üçüncü ayetinde Gabriel, Daniel'e meseleyi ve görümü doğru şekilde ayırması için talimat verdi; ve onuncu bölümün birinci ayetinde onun hem mesele (şey) hem de görüm ("mareh") hakkında anlayışı vardır. Gabriel, dokuzuncu bölümde Daniel'e, mesele ile görüm arasında ayırım yapmasını (doğru şekilde ayırmasını) buyuruyor. Görüm "mareh" görümüdür; "mesele" ya da "şey" ise "chazon" görümüdür.

Sekizinci bölümde her iki görüm de tanımlanır ve bir ayırım yapılır; çünkü Daniel "chazon" görümünü anlamak istedi, ancak Gabriel'e Daniel'in "mareh" görümünü anlamasını sağlaması talimatı verildi. Gabriel, Daniel'in "mesele"yi ve "görüm"ü anlamasını sağlama işine başladığında, bunların iki farklı görüm olduğuna dikkat etmesini Daniel'e söyler.

Ve bana açıklama yaptı, benimle konuştu ve dedi: "Ey Daniel, sana bilgelik ve anlayış vermek için şimdi geldim. Yakarışlarının başında buyruk çıktı ve ben sana bunu bildirmek için geldim; çünkü sen çok sevilen birisin. Bu yüzden konuyu anla ve görümü düşün. Senin halkın ve kutsal kentin için yetmiş hafta belirlenmiştir: isyana son vermek, günahları sona erdirmek, suç için bağışlanma sağlamak, sonsuz doğruluğu getirmek, görümü ve peygamberliği mühürlemek ve En Kutsalı meshetmek için. Öyleyse bil ve anla: Yeruşalim'i onarmak ve yeniden inşa etmek için buyruk çıktığı andan Mesih Önder'e kadar yedi hafta ve altmış iki hafta olacaktır. Meydan yeniden yapılacak ve surlar da, üstelik sıkıntılı zamanlarda. Ve altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek, ama kendi uğruna değil; gelecek olan önderin halkı kenti ve Tapınağı yıkacak; sonu sel gibi olacak ve savaşın sonuna dek yıkımlar kararlaştırılmıştır. Bir hafta süreyle birçoklarıyla antlaşmayı pekiştirecek; haftanın ortasında kurbanı ve sunuyu durduracak; iğrençliklerin yayılması nedeniyle onu ıssız bırakacak; tamamlanmaya dek; ve belirlenen hüküm ıssız kalanın üzerine dökülecektir." Daniel 9:22-27.

Gabriel, Daniel'in hem "chazon" görüsünün hem de "mareh" görüsünün unsurlarının, ona sunduğu yorumda temsil edileceğini fark etmesini istedi. Yorum her iki görüye de değinecekti ve kutsal yerin ve ordunun ayaklar altına alınmasını konu alan görü ile 22 Ekim 1844'te Mesih'in En Kutsal Yer'de görünmesiyle sonuçlanan görüyü doğru biçimde birbirinden ayırmak Daniel'in sorumluluğuydu.

Gabriel, MÖ 457'de Artaxerxes'in fermanından itibaren, akşamlar ve sabahlar görümünün iki bin üç yüz yılından "kesilip ayrılan" dört yüz doksan yıl olacağını, bunun da özellikle Yahudiler için olduğunu belirtir. Az önce alıntılanan ayetlerde "belirlenmiş" sözcüğü üç kez geçer; ancak ayetlerde "belirlenmiş" olarak çevrilen iki farklı İbranice sözcük vardır. "Belirlenmiş" sözcüğünün

ilk geçtiği yer yirmi dördüncü ayettir; oradaki İbranice sözcük “chathak”tır ve “kesip ayırmak” anlamına gelir.

Bu, İsrail’e, başlangıcını Artakserkses’in üçüncü fermanıyla alan ve MS 34 yılında Stefanos’un taşlanmasıyla sona erecek bir mühlet süresi verildiğini belirtir. Dört yüz doksan yıllık dönem “kesilip ayrılmıştı” ve iki bin üç yüz yıllık daha uzun bir peygamberlik bildirisi içinde daha kısa bir peygamberlik süresini temsil ediyordu. “Dört yüz doksan” sayısı, İsa’nın da tanıklık ettiği üzere, mühlet süresinin bir sembolüdür.

O zaman Petrus İsa’nın yanına gelip, “Rab, kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kez mi?” dedi. İsa ona şöyle dedi: “Sana yedi kez değil, yetmiş kere yedi kez derim.” Matta 18:22.

Bağışlamanın bir sonu vardır ve bu son “dört yüz doksan” sayısı ile temsil edilir. “Dört yüz doksan” yıl, Yahudiler için, kurtuluşlarından, Stephen’ın taşlanmasında sınama zamanlarının kâsesini doldurdukları ana kadar süren bir sınama dönemini temsil eder. “Dört yüz doksan” yıl ayrıca Levililer yirmi altıda yer alan “yedi kez” lanetiyle de bağlantılıdır. Kutsal Kitap’ta toprağın Şabatları boyunca dinlenmesinden söz eden yalnızca iki yer vardır. İlki Levililer yirmi altıda bulunur.

Ve bütün bunlara rağmen bana kulak asmaz, bana karşı davranırsanız; o zaman ben de size öfkeyle karşı davranacağım; ve ben, evet ben, günahlarınız için sizi yedi kez cezalandıracağım. Oğullarınızın etini yiyeceksiniz, kızlarınızın etini de yiyeceksiniz. Yüksek yerlerinizi yok edeceğim, putlarınızı devireceğim, cesetlerinizi putlarınızın cesetlerinin üzerine atacağım ve canım sizden tiksinecek. Kentlerinizi harap edeceğim, kutsal mekânlarınızı ıssızlığa çevireceğim ve hoş kokularınızın kokusunu koklamayacağım. Ülkeyi ıssızlığa çevireceğim; orada oturan düşmanlarınız bunun karşısında hayrete düşecekler. Sizi uluslar arasına saçacağım ve peşinizden bir kılıç çekeceğim; ülkeniz ıssız, kentleriniz viran kalacak. O zaman ülke, ıssız kaldığı sürece ve siz düşmanlarınızın ülkesindeyken, Şabatlarını yerine getirecek; ülke dinlenecek ve Şabatlarını yerine getirecektir. Ülke ıssız kaldığı sürece dinlenecek; çünkü siz onun üzerinde yaşarken, Şabatlarınızda dinlenmemişti. Levililer 26:27-35.

Yirmi altıncı bölümde dört kez anılan “yedi vakit” cezası, Tanrı’nın halkı dağıtıldığında, toprağın o zaman “Şabatlarını telafi edeceğini” bildirir. Daniel ve üç yiğit, Musa’nın lanetinin yerine gelmesi uyarınca düşmanların ülkesine sürülmüşlerdi; ve yetmiş yıllık sürgün, iki bin beş yüz yirmi yıllık dağıtılmanın sembolik bir ibret dersiydi. Bu, İzebel’in zulmü sırasında İlyas’ın üç buçuk yıllık kuraklığına benzer peygamberî bir ibret dersiydi. O üç buçuk yıl, üç buçuk peygamberlik yılına karşılık geliyordu; bu da 538 yılından 1798’e kadar süren papalık egemenliğinin bin iki yüz altmış yılına eşitti. Nasıl ki üç buçuk yıl, bin iki yüz altmış yıllık çöl döneminin bir simgesiye, yetmiş yıl da “yedi vakit”in bir simgesi idi. Yeremya tarafından belirlenen Daniel’in yetmiş yıllık esareti, “dört yüz doksan” yılı temsil ediyordu.

Atalarının Tanrısı RAB, halkına ve konutuna acıdığı için, habercilerini sabah erkenden durmadan gönderdi. Ama onlar Tanrı’nın elçileriyle alay ettiler, sözlerini hor gördüler, peygamberlerine kötü davrandılar; öyle ki RAB’bin gazabı halkının üzerine yükseldi ve artık

çare kalmadı. Bu nedenle RAB onların üzerine Kildaniler'in kralını getirdi; kral kutsal tapınaklarında gençlerini kılıçtan geçirdi ve ne delikanlıya ne kıza, ne yaşlıya ne de yaşlılıktan beli bükülene acıdı. RAB hepsini onun eline teslim etti. Tanrı'nın evinin büyük küçük bütün eşyaları, RAB'bin evinin hazineleri, kralın ve önderlerinin hazineleri, bunların hepsini Babil'e götürdü. Tanrı'nın evini yaktılar, Yeruslaim'in surlarını yıktılar, bütün saraylarını ateşe verdiler ve değerli eşyalarının hepsini yok ettiler. Kılıçtan kurtulanları da Babil'e sürgün etti; orada Pers Krallığının egemenliği başlayınca dek kendisine ve oğullarına kulluk ettiler. Böylece Yeremya'nın ağızından bildirilen RAB'bin sözü yerine gelsin diye, ülke ıssız kaldığı sürece Şabatlarını yerine getirdi; yetmiş yıl doluncaya dek Şabat tuttu. Pers Kralı Koreş'in birinci yılında, Yeremya'nın ağızından söylenen RAB'bin sözü yerine gelsin diye, RAB Pers Kralı Koreş'in ruhunu uyandırdı; Koreş krallığının her yanında bir bildiri yayımladı ve bunu yazıyla da duyurdu: Pers Kralı Koreş şöyle diyor: Göklerin Tanrısı RAB yeryüzündeki bütün krallıkları bana verdi ve Yahuda'daki Yeruslaim'de O'na bir ev yapmamı bana buyurdu. Halkının arasından sizden kim varsa, Tanrısı RAB onunla olsun; o da oraya çıksın. 2. Tarihler 36:15-23.

Kutsal Kitap'ta toprağın Şabatlarını yerine getirmesinden yalnızca iki yerde söz edilir; bunlar Tanrı'nın halkının dağıtılması ve toprağın Şabatlarını yerine getirebilmesine olanak tanıyan yetmiş yıllık sürgünle ilgilidir. Bu süre, Yahudilerin toprağa dinlenme hakkını tanımayarak yerine getirmedikleri Şabatların toplamına eşitti. Toprağın yetmiş yıl dinlenmesi, toprağın dinlenmesine izin verilmesi buyruğuna karşı gelinmiş toplam yıl sayısını temsil ediyordu. Basit bir hesapla, "dört yüz doksan" yıllık isyan boyunca toprağın dinlenmediği toplam yetmiş yıl olduğu anlaşılır.

Dört yüz doksan yıl, Yahudiler için bir sına dönemi olarak iki bin üç yüz yıldan ayrıldı ve bu "dört yüz doksan" yıl, Levililer yirmi altıdaki "yedi kez" in dağılışıyla doğrudan bağlantılıdır.

"Çiğnenme"ye dair "chazon" görümü ile iki bin üç yüz yılın sonunda gerçekleşecek "görünme"ye dair "mareh" görümü birbirinden ayrıdır, ancak doğrudan bir bağlantıları vardır. Daniel'de olduğu gibi, Tanrı'nın halkı bu iki görümü doğru biçimde birbirinden ayırmalı, aynı zamanda aralarındaki bağlantıyı da kabul etmelidir. Yahudilerin geri dönüp Yeruslaim'i yeniden inşa etmelerine izin veren üç fermanın çıkmasına yol açan yetmiş yıllık esaret, toprağın dinlenmesine izin veren antlaşmaya karşı Yahudilerin "dört yüz doksan" yıllık isyanını temsil ediyordu.

Üçüncü ferman, onların geri dönüp yeniden inşa etme fırsatını ortaya koyduğunda, onlara "dört yüz doksan" yıllık bir sına süre verildi; çünkü bu, itaatsizliklerinin Kudüs'ün yıkımına ve dağıtılmalarına yol açtığı dönemle aynı uzunlukta bir süreydi. İkinci "dört yüz doksan" yılın sonunda ise itaatsizlikleri, yine Kudüs'ün yıkımını ve uluslar arasında dağıtılmalarını beraberinde getirecekti.

Yetmiş yıllık esaretle gelen dağılmadan önce "dört yüz doksan" yıl süren bir isyan vardı; ardından o yetmiş yıllık esareti, "dört yüz doksan yıl" daha süren yeni bir isyan izledi.

Toprağın dinlenmesinin yetmiş yılına yol açan ilk "dört yüz doksan" yıllık dönem, Kudüs'ün yıkımıyla sona ermişti. İki bin üç yüz yıldan kesilmiş olan "dört yüz doksan" yılın sonunda, Kudüs bir kez daha yıkıldı; çünkü İsa her zaman bir şeyin sonunu onun başlangıcıyla açıklar.

Harfi İsrail'in harfi Babil'deki yetmiş yıllık esareti, "yedi zaman"lık dağılmanın bir simgesiydi; ve Bayan White, harfi İsrail'in harfi Babil'deki yetmiş yıllık esaretinin, ruhsal İsrail'in ruhsal Babil'deki bin iki yüz altmış yıllık esaretinin bir tipi olduğunu belirtir.

"Tanrı'nın yeryüzündeki kilisesi, bu uzun ve amansız zulüm dönemi boyunca, sürgün döneminde Babil'de tutsak tutulan İsrail oğulları kadar gerçekten esaret altındaydı."
Peygamberler ve Krallar, 714.

538'den 1798'e kadar geçen bin iki yüz altmış yıllık dönem, "yedi vakit" in bir türüydü. Yetmiş yılın sonunda, Yahudiler Kudüs'ü onarmak ve yeniden inşa etmek için geri döndüler. Üç ferman sırasında gerçekleşen bu dönüş, 22 Ekim 1844'te Mesih'in En Kutsal Yer'de görünmesine götüren "mareh" görünümünün iki bin üç yüz yıllık süresinin başlangıcını (MÖ 457) işaret etti. Üç ferman peygamberlik döneminin başlangıcını işaretledi; Yahudiler her ne kadar Koreş'in ilk fermanıyla geri dönüp yeniden inşa etmeye başlamış olsalar da, peygamberlik döneminin başlayabilmesi için üç ferman da gerekiyordu.

"Buyruğa Ezra'nın yedinci bölümünde rastlanır. 12-26. ayetler. En tam şekliyle bu buyruk, Pers kralı Artahşasta tarafından MÖ 457 yılında yayımlandı. Ancak Ezra 6:14'te Yeruslaim'deki Rab'bin evinin 'Pers kralı Koreş'in, Darius'un ve Artahşasta'nın buyruğu [kenar notunda "ferman"] uyarınca' yapıldığı söylenir. Bu üç kral, fermanı başlatarak, yeniden teyit ederek ve tamamlayarak, onu peygamberliğin 2300 yılın başlangıcını belirtmek üzere gerektirdiği yetkinliğe ulaştırdılar. Buyruğun tamamlandığı tarih olan MÖ 457, emrin tarihi olarak alındığında, peygamberliğin yetmiş hafta ile ilgili her ayrıntısının yerine gelmiş olduğu görüldü." The Great Controversy, 326.

1798'den 1844'e kadar, Vahiy kitabının üç meleği peygamberlik tarihinde yerini aldı ve nasıl ki üç ferman iki bin üç yüz yıllık peygamberliğin başlangıcını işaretlediyse, o üç melek de peygamberliğin sonunu işaretledi. Peygamberlik dönemi, üçüncü meleğin gelişiyile sona erdi; tıpkı üçüncü fermanın gelişiyile başladığı gibi; çünkü İsa bir şeyin sonunu daima onun başlangıcıyla ilişkilendirir.

Yahudiler ilk fermanla geri dönmeye başladılar ve ikinci ferman döneminde tapınağı tamamladılar. Üçüncü melek 22 Ekim 1844'te geldi; o tarihten önce Milleritler, ruhsal Babil'den çıkıp yeniden inşa etmek için yola koyuldukları ruhsal tapınağı tamamlamışlardı. Onun tamamlanması gerekiyordu; çünkü 22 Ekim 1844'te antlaşmanın elçisi ansızın kendi tapınağına gelecekti. O tapınak, 22 Ekim 1844'te antlaşmaya giren ve Petrus'un tapınak olduklarını belirttiği Millerit topluluğuydu.

Siz de, yaşayan taşlar olarak, ruhsal bir ev ve kutsal bir kâhinlik olarak bina ediliyorsunuz; İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın kabul ettiği ruhsal kurbanlar sunmak için. 1. Petrus 2:5.

Millerit tapınağı 1798'den 1844'e kadar inşa edildi; bu da kırk altı yıla, ya da peygamberî anlamda üç güne karşılık gelir, çünkü Mesih bir tapınağın ayağa kaldırılmasının üç gün sürdüğünü belirtti.

Yahudilerin Fısıh bayramı yaklaşmıştı ve İsa Kudüs'e gitti. Tapınakta sığır, koyun ve güvercin satanları ve para bozanların oturmakta olduklarını buldu. İnce iplerden bir kırbaç yaparak

hepsini, koyunlarla sığırları da, tapınaktan dışarı sürdü; para bozanların paralarını döktü ve masalarını devirdi. Güvercin satanlara da, 'Bunları buradan götürün; Babamın evini ticaret yeri yapmayın,' dedi. Öğrencileri, 'Evin için duyduğum gayret beni yiyip bitirdi,' diye yazılmış olduğunu hatırladılar. Bunun üzerine Yahudiler ona, 'Bunları yaptığını gördüğümüze göre, bize hangi belirtiyi göstereceksin?' diye sordular. İsa şu karşılığı verdi: 'Bu tapınağı yıkın, ben onu üç günde yeniden ayağa kaldıracam.' Yahudiler, 'Bu tapınak kırk altı yılda yapıldı; sen onu üç günde mi ayağa kaldıracaksın?' dediler. Oysa, bedeninin tapınağından söz ediyordu. Yuhanna 2:13-21.

Kardeş White, Malaki kitabında belirtildiği üzere antlaşmanın elçisinin ansızın kendi tapınağına gelmesiyle ilgili kehanetin, Yuhanna'daki pasajda az önce belirtildiği gibi, Mesih tapınağı temizlediğinde yerine geldiğini belirtir.

İsa, tapınağı dünyanın alıcılarıyla satıcılarından arındırırken, yüreği günahın kirliliğinden—ruhu yozlaştıran dünyevi arzular, bencil tutkular ve kötü alışkanlıklardan—arındırma görevini ilan etti. "İşte, habercimi göndereceğim; önümden yolu hazırlayacak. Sizin aradığımız RAB, hoşnut olduğunuz antlaşmanın habercisi, ansızın tapınağına gelecek; işte, gelecek!" diyor Her Şeye Egemen RAB. "Ama O'nun gelişinin gününe kim dayanabilir? O görüldüğünde kim durabilir? Çünkü O, artıncının ateşi ve çamaşırcının sabunu gibidir. Bir gümüş artıncısı ve temizleyicisi olarak oturacak; Levi'nin oğullarını arındıracak ve onları altın ve gümüş gibi arıtacak ki RAB'be doğruluk içinde sunu sunabilsinler. Malaki 3:1-3." Çağların Arzusu, 161.

Yuhanna'nın ikinci bölümündeki tapınağın inşası kırk altı yıl sürdü ve İsa, yıkılmış tapınağı üç gün içinde yeniden kuracağını söyledi. 1798'den 1844'e kadar kırk altı yıl eder ve bu süre, iki bin üç yüz yıllık peygamberlik süresini başlatan üç fermanla simgelenmiş olan Vahiy 14'teki üç meleğin (günlerin) gelişini işaret eder. Kırk altı yıl, Mesih'in Millerit tapınağını ayağa kaldırdığı dönemdir; çünkü ondan önce ruhsal tapınak ve ruhsal İsrail, ruhsal Babil tarafından çiğnenmişti.

Mesih, hizmetinin başlangıcında Fısıh Bayramı'nda tapınağı temizlediğinde, Malaki'de belirtildiği üzere antlaşmanın habercisinin tapınağına ansızın gelişine ilişkin peygamberliği yerine getiriyordu. 22 Ekim 1844'te Mesih tapınağına ansızın geldi ve yıkılmış tapınağını yeniden inşa etmesi O'nun kırk altı yılını almıştı.

Mesih'in, kutsal yerin temizlenmesi için, Daniel 8:14'te göz önüne serildiği üzere Başkâhinimiz olarak en kutsal yere gelişi; Daniel 7:13'te sunulduğu üzere İnsanoğlu'nun Günleri Eskisi'ne gelişi; ve Malaki'nin önceden bildirdiği gibi Rab'bin kendi tapınağına gelişi, aynı olayın tasvirleridir; ve bu, ayrıca, Mesih'in Matta 25'teki on kız benzetmesinde anlattığı damadın düğüne gelişiyle de temsil edilmektedir." Büyük Mücadele, 426.

İlk gazap 1798'de sona erdi ve son gazabın bitişi 1844 idi. Mesih'in Millerci mabedi ayağa kaldırdığı kırk altı yıllık dönemin başlangıcı sonu gösterdi; çünkü hem başlangıç hem de bitiş, Tanrı'nın halkına karşı gazabının sona ermesiyle işaretlenmişti; zira İsa her zaman bir şeyin sonunu o şeyin başlangıcıyla özdeşleştirir.

Bir sonraki yazıda Gabriel'in Daniel'e verdiği talimatı incelemeye devam edeceğiz.

Vahiy Kitabı insanlara açılmalıdır. Birçok kişiye bunun mühürlü bir kitap olduğu öğretilmiştir, ancak yalnızca gerçeği ve ışığı reddedenler için mühürlüdür. İçerdiği gerçekler ilan edilmelidir ki insanlar çok yakında gerçekleşecek olaylara hazırlanma fırsatına sahip olsunlar. Yok olmakta olan bir dünyanın kurtuluşu için tek umut olarak Üçüncü Meleğin Mesajı sunulmalıdır.

"Son günlerin tehlikeleri kapımızdadır ve hizmetimizde insanları içinde buldukları tehlike konusunda uyarmalıyız. Peygamberliğin yakında meydana geleceğini ortaya koyduğu o ciddi sahneler dokunulmadan bırakılmasın. Biz Tanrı'nın habercileriyiz ve kaybedecek zamanımız yok. Rabbimiz İsa Mesih'le birlikte emek vermek isteyenler, bu kitapta bulunan gerçeklere derin bir ilgi göstereceklerdir. Kalem ve sözle, Mesih'in gökten açıklamak üzere geldiği harika şeyleri açık kılmaya gayret edecekler." Signs of the Times, 4 Temmuz 1906.